

akrep dîvanı

SERKAN
IŞIN

akrep divanı

serkan ışın

~

şiiir

zinhar.com şiir kitapları
tüm hakları serkan ışın a aittir. (c)2004
zinhar.com tarafından ücretsiz olarak dağıtılmaktadır.

Yayın tarihi : 2004 Haziran
e-posta : kitap@zinhar.com

(şinasi gündoğdu'nun akrep şiiri için)

*ey parlak söz!
Haydi bu pencereden parılda.
Çünkü sen artık kulağı geçtin,
akla ve göze ulaştın*

Mevlana

ejderha gözlerime
çâresaz bir zümrüt ayırdın
ben arıyordum, mahvım için elbet
söz uzadı, kesti kulağı
saldırdım aynana, zümrüt için
kırıldı sırlı cam, çölde
güneşinden gölgemi gördüm

2

zümrüdün afyonumdur artık
gecen, karanlığımda saklı gölgem
cisminin kayalıklarından sızan ay
aklımı alacak, alıyor zümrüdünle
ben ejderhayım;

zarımda kemik
kemiğimde zar
kırılmaz olasılığım
imkansızdan adem
zümrüdünle/sin

*Zamân-ı devletinde fitneyi der-hâb gördükçe
Ola müjganları a'düya nîş-i akreb-i Ehvaz*
(Nedim)

ah Zümrüt, karatında büyüteçler
gözler kumlar var,
bir bakışınla ejderha
sandım kendimi, oysa tüysüz
bir akrepmişim
ay zümrüt, seni vatan bildim
zümrüt ay,
seçemiyor gözlerim
bilirim korkmalı bu yakınlıktan

zümürüt yerinde çakılı güneş gibi
yıldız eskisi gibi, sönmüş sonra
parlamış krallığınca aydınlık
küçük taşlara, merceklere, mikroskoplara
hasret,

büyük ve ağır daiminde devrin
küçük ve yoksun kelimelerinde
akrep kafasını kaldırıp
bir derin nefes almış;

"kabuğumdaki katmerle
geleceğe eğrildim,
ilmek ilmek zehirimle
bir eskil geçmişten"

kıtır kıtır elmaslar yiyor da akrep
kamaşan dişlerine
kısaçlarına, durmadan kanayan
bakarak vazgeçmiyor,
kısıvrak kıyametinden
genç çünkü gelecek
ve her daim cilveli

"hürüm" diyor kendince
geceden güne
hüzünlü geçtiğim
tek an yok.

"kıyametim" diyor.

6

hüzün organım yok benim
taşların altında geceleri
kükürt yastıklarla döşediğim
aç, susuz top gibi kıvrılır
tetikte beklerim
ve şu ötüş bülbuldeki
işte ondaki hüznü
zehirli iğnemi böğrüne
sokup emerim.

7

gözlerimin iki yanında
kısaçlarımı ve güneş tatil
pazarlarında iğnemi sürüklerim
-düşer gölgesi önüme uzun bir
gardiyan gibi-

ah zümrüt, korkunç dansımızda
vecd ile kabuğumu karatında
parça parça ederim.

8

serüvencidir örneğin şu karafatma
yolculuğunca salyası salyangozun
sürtündükçe boşalır iziyle
takibi kolaylaşır; ben
yazıya gelmem bu yüzden
aç iki kere
bir yıl taşımın altında
zümrütüm hayali ile
uyur uyur uyanırım.

ay mermeri gözümü alır,
güneşime benzinle saldırır
benzim akrabalarım gibi sarıdır
gözlerimi görebilirsen şanlısın

yakutları kıtmir kıtmir parçaladım
cam manivelamda sıktım kısılcacımı
o ufacık iğnem; hilâli gövdemin
şirretimin panzehiri şehvetimse
arzumda

doydum kara sütüme
tıp tıp damlıyorum
ayın nektarı

geceye

10

zümrütüm kehribar prizmasında
beni bir kırar; ejderhalara
-kanatlarım zahiri halbuki-
kabuğum, başım, çenem, gözlerim
karatımda katran karayım
aynasında güneşin zümrüdüme
baktım; işte ben pek yaman
ejderhayım.

11

işte katışıksız cismaniyim Aşkımın
Zaman'dan bir duruşla, bekleyişle bağısızım
Kör topal dinginliğimle

Bir zümrüde bağıyorum
Çılgılığımın kayıyor gövdem
Ejderhaları yaratan,
İşte, yakutuma

Bu içten çağrıyla
Fal taşı gibi
Açtırdığım insan
Gözleridir.

(evet bunlar yazıya gelir
hep gelmiştir)

12

arzumdan kuma gömülmüyor külçem
çünkü kanatlarımdan değil ayaklarımdan
başlıyor yalnızlığım

her eklemimde yola müptela
cinsimin cesedinde
pırıl pırıl parlayan keratin

-bir yaşam dinamosudur-

kabuğum içre
iğneme güç verir.

Celladımı tepemde taşıyım

Adalet zümrüdümün

"gel"

demesidir.

VELİ VE EFENDİ DIŞINDAKİLER

1

belagat seyisleri, koşumlarından tutsa a'nı
kırbacında öldürür daha çıplak tene inmeden

çünkü çayırlarına inanmıştır, ayakları yüzünden
otun yeşilligine kafayı takmış damak sahibi seyisler

arkasına sarayı almış köylü
göreviyle mağrur mermerleri, pirinç kavisleri
toplar görünüye, ahırdan hallice
kim bilir, ihtişamın koşumları akçeye bağılı kalmasa

belagat seyisleri
kalemlerinizi toprağı dikiniz
bir nal atma yarışında

2

her ahırda bir kıvılcım
bir kav bir çakmak bir
kibrit bir alev bir yangın
yoksa,

bir dikkatsiz cam parçası
özensizce ısınan bir sigara
yoksa sararmış atların arasında...

tehlikesiz ahırlarda
ahenk seyisleri

yaşamalarının tadına
koşumların düğümlerinde
varır.

3

ayın parlak başına musallat saç
akrepse kıvır kıvır
yelelerinden ve kuyruğundan
varlığa tutunmuş şu aygır
kara kapkara gecesini
rüzgarıyla güneşin altında
sana bana rağmen
sonsuz taşır

modaya uyar belagat seyisi
kuyruğunu kırpar ahengin
yaşamaklığa övgü için
yelelerine rüzgar dolmasın diye
boncuklarla kapatır

ah bir de nalları vurmasa.

Her atın şahlanmasında
İnsanca bir itiraz vardır.

telli arabaları ve mangalları ile
koca koca makam arabaları Sirkeci'de
halkı da alarak yanlarına, diyelim

yenimahalle-bakırköy-florya

hem de şöyle dirsek çıkarak
tef vurarak
karpuz kabuğunda

Halkalı'ya yol aldı Düzen
Arkasında uzun halıları, top top
Kırmızı halıları,
Sürerek yoksulluğun
Dış cephe sıvasına

Büyük bir değişiklik değildi beklenen,
Halk ya da işportacı, belki makinist,
Çoğu kez vagonları eğen yerçekimi
Cankurtaran'da ev damlarından,
Paslı uydu antenlerinden, 1987 marka ITT'ye kadar
Küçük jeton süresince
Bir anda konuşuldular.

5

tepesine gül konmaz
hepsi süper-sonik eşyaları evin
salona döşendi -erol taş kültür merkezi
elbet tuhaf bir isimdi-

yıkıldı.

Lambri, gupür, keser sapı ve imbik
Ettehiyatü, şeddeye fazla
Kaçmış salon manzarasında

İşte şimdi, hafifçe sonlanacak
O "gusto" dolu şehrazat dilleri
Trenin pasından ve elektrik
Aksamından
Yüzbilmem kaç yıllık
Surun hayaleti ile
Tam bir gölge açısında
Ve hep tam o anda
Ve yirmi dakikada bir

Bozuveriyor pahalı otelin kral suitini ve
Döşüyor tekrardan, bozulmak için
Bildiği gibi

-garson buralardan değilmiş-

6

Yenikapı'da biniyor vagona
Ter içinde renkler karışıyor
Birbirine işportacı, gazete kokusu,
Tıkırtılar, tıkırtılar, ayna
Konmuyor vagonlara

-konsa diye düşünüyor-

yer bulsa otursa belki
küsmüş mü bu insanlar
yoksa belki metin değiller
olamıyorlar

-aynaya gerek yok diyor
kazlı çeşme'de-

korkunç tıslamalar içinde
bir at, veliefendi'de

durmadan bacağından vuruluyor.

7

başörtülü bir kadın
üç durak ötede
-daha binmedi, binecek-

raylara yakın evlerde eğriyormuş
eşarbını, renkler damdan düşer gibi
kırmızı paslı sarı civit mavisi cam
göbeği
saçları altında kel kafası
Pazar ekleri ile mürekkep
Kokuyor.

Matbaa işçileri falan da vardır
Vagonda -kesin-
Düşsel makasların şansına
Çocukluğumuz takılıyor

Ve bir doppler kadar canlı
Kalıp, karşıdan
Gelen başka bir trene atlıyor.

Kalıp, hep yanlış kesiliyor.

belagat seyisleri Veliefendi'de inerler
apalarla kum zre bitmiř çimleri
"bip bip" diye tmez o alet

yoklardır çünkü
belki gvensizdirler

bellidir atları, çatlamaz karınları

kuyrukları kesik
seyislerine koşarlar, kořmadan
jokeyleri parmak gibi
iplere ne gerek diye düřünürsün
kimi baęlar kırbaçla örülür

ve vurulan beygire
sıkı bir kurşun düşecektir.

Kağıdımın ucunda
Sallanıp duran.

9

seyisler taksi ile döner evlerine
tavuk dönere saldırır diğerleri
biz bir şey düşürdük diye
geçiririz aklımızdan
trenleri

rayları ile mağrur Osmanlı
yaralı bir Cumhuriyet sahili
bırakır, önümüzde arkamızda
çift dikişli

ve kim bilir
bir gün Sirkeci'den
Ankara'ya giden

Bir tünel bulunacaktır!

10

seyisler ve genç yamakları
doğrulurlar sabahlarına kuştüyü
yastıklarında,

biri erken kalkıp
keser boynuzu ile
kanatlarını
atlarının

ve bir yara izi açar
böğürlerinde aygırların

dört ayak için
dört elif

eklem yerlerinde bir dayanılmaz ağrı

seyisler bilir;

elif, kırılrsa da eliftir.

Bizim atlarımız kazalarla koşarlar
Başları vurulur esremeler için
Bir son deli koşu için, kimbilir.

11

İstanbul, denize vurduğu ilk yerde
Raylarına ayrılır, sonra hemen
Bitiverir küçücük evler villalar
Bakkallar kuş satıcıları paraşütçüler
Ara ütücüler çingeneler anadollar
Kamyonları, pikaplar, mekaplar

Deniz geceleri yiv gibi dişleriyle

Korunaksız ev damlarından
Çocuk kaçırrır,

Kirli bir bizans askeri
Ya da
Tuhaf bir cengaver

Tutar çocuğun bileğini bırakır

Kent merkezi dikine dikine
Sarılır gökyüzüne
Yükselir, yükselir

Yükselir, hep.

12

bir çıę gibi dökölür eteklerine
pusar kırmızı halılarına,
makam arabalarına, sarkmış bakır
telli sokaklarına, "mini" tabelalı aile
bakkallarına, dantelli donlarına, bıyıklarına
bir kavuşur, sıkar, sıkarken boğar
bir tren arkasından sürükler
Çamaşır iplerini, misketleri ucuz
kuaför salonlarını, gece yarasına kadar
açık pencereleri, oğlanları, kokan
ayakları, gider Halkalı'da bırakır.

Ve sabah, inattan, sırf inattan

Doęar bu şehrin Benjamin anlamında

Aurası.